

naar man kommer ind paa det Princip, at Rigsdagsmænd paa offentlig Bekostning skulle rejse til alle de Kongresser, som bekræftige sig med skønne Formaal, som den danske Rigsdag kunde have Sympati for, saa er der mange andre Formaal, der kunde være Tale om, som at have en lignende Begunstigelse, som have det fremfor det Formaal, her er Tale om, at de ere meget mere mulige. Derfor er det, at der i det andet Ting fra Regeringens Side er gjort Indsigelse imod denne Bevilling, fordi det er en hel ny Praksis, vi vilde komme ind paa, og en Praksis, der vilde kunne føre meget vidt. Hvad de andre Lande angaar, da er der heller ikke Tale om nogen officiel Repræsentation, det er simpelt hen Rigsdagsmænd eller Folkerepræsentanter,

der rejse til disse Kongresser, men de ere ingenlunde valgte dertil af de Afdelinger, som de høre til, de ere valgte af dem selv, og med Undtagelse af Norge rejse de derfor ogsaa paa egen Regning, hvad ingen kan have noget at indvende imod. Jeg finder nu ikke, at der er Grund til at følge Norges Eksempel i den Retning. En anden Ting var, hvis det virkelig skulde blive almindeligt Verden over, at Repræsentationerne bevilgede den Slags Udgifter og sendte den Slags Deputationer, men jeg mener, at vi kunne vente, indtil det sker.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen angaaende dette Afsnit.

§§ 12—18 (se Tillæg C. Sp. 695—702)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 38 til § 26 af Flertallet under Nr. 1.

Kontoen:

„I. Udenrigsministeriet vedkommende.

Til Danmarks Deltagelse i den interparlamentariske Konferenc og Verdensfredskongressen i Bern i Sommeren 1892, som Rejseunderstøttelser til delegerede, valgte af Rigsdagens to Afdelinger.....

3,000 Kr.“

udgaar.

vedtoges med 34 Stemmer mod 15.

Formanden: Vi skulde egentlig nu gaa over til § 19, men den ærede Indenrigsminister meddelte mig, da han forlod Salen, at han ikke kunde blive her, og bad om, at vi foreløbig vilde forbigaa det ham vedkommende Afsnit. Vi ville derfor nu gaa til det Justitsministeriet og Ministeriet for Island vedkommende, §§ 20, 25 og 26 III, med tilhørende Ændringsforslag paa Udvalgets Liste under Nr. 4 og 5, samt Nr. 41.

Ordføreren (Steffensen): De 3 Ændringsforslag, der falde ind under dette Afsnit, ere alle sammen gamle bekendte, som jeg ikke finder Anledning til at opholde mig videre ved. Det ene er Ændringsforslag paa Listen under Nr. 4, der angaar Bevillinger til de to Assessorer, der ere ansatte midlertidig ved Københavns Kriminal- og Poli-

tiret. Endvidere er der Forslaget under Nr. 5, en Bevilling paa 1200 Kr., som er en Konsekvens deraf, og endelig Forslaget under Nr. 41, en Bevilling til ekstraordinære Politiforanstaltninger, paa 150,000 Kr. De ere gaaede igen paa de sidste Mars Finanslove og altid blevne vedtagne af Landstinget. Jeg anbefaler, at vi ogsaa i Aar vedtage disse Forslag.

Th. Nielsen: Jeg kan fatte mig meget kort om disse Ændringsforslag, der angaa provisoriske Bevillinger, støttende sig til provisoriske Love, om hvilke Folketinget ikke har stemt, i hvert Fald ikke stemt paa den Maade, som Regeringen mener er den eneste gyldige, nemlig efter at Forslagene vare fremsatte af selve Regeringen. Derimod ere jo de Love, til hvilke Bevillingerne støtte sig, forkastede efter at være indbragte ved